

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, II-РИ
ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети декември
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселина П. Вълева
Членове: Даниела Росенова
Мариета Неделчева

при участието на секретаря Антонина В. Митева
в присъствието на прокурора Б. Ем. Д.
като разгледа докладваното от Даниела Росенова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211010600384 по описа за 2021 година

Производство е образувано по въззивна жалба на подс. С. Б. Г. против присъда от
5.04.2021 г. на СНС ,15 състав , по н.о.х.д 2675 /2018 г.

С присъдата подс. С. Б. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.
321 ал.3 т.2 вр.ал.2 НК и при условията на чл. 55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание
„лишаване от свобода“ за срок от една година.

Подс. Г. е признат за виновен и за две отделни престъпления по чл. 159 г пр.2 вр.чл. 159
б ал.2 вр.ал.1 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 вр.чл.20 ал.2 НК , като за всяко едно от тях, му е
наложено наказание при условията на чл. 55 ал.1 т.1 и ал.3 НК по една година и шест
месеца „лишаване от свобода „

Подс. Г. е признат за невинен и на основание чл.304 НПК е оправдан и за две отделни
престъпления по по чл. 159 г пр.2 вр.чл. 159 б ал.2 вр.ал.1 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1
вр.чл.20 ал.2 НК.

На основание чл. 23 ал.1 НК съдът е наложил едно общо, най – тежкото от тези за
отделните престъпления , а именно, „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест
месеца .

На основание чл. 66 ал.1 НК е отложил изпълнението на най – тежкото наказание
„лишаване от свобода“ за срок от три години .

На основание чл.59 ал.1 и ал.2 НК съдът е приспаднал от наказанието „лишаване от
свобода“ времето, през което подс. Г. е бил задържан по наказателното производство.

С присъдата е постановил връщане на веществените доказателства на техните собственици
и възложил разноските по делото на подс. Г..

Във въззивната жалба и допълнение към нея подс. Г. ,чрез защитника си , обжалва присъдата в осъдителната и част като неправилна , незаконосъобразна и постановена в нарушение на процесуалните правила и закона.Излагат се кратки доводи по доказателствата проверени от решаващия съд.Предлага се да бъде отменена осъдителната присъда и постановена нова , с която подс Г. да бъде признат за невиновен .

В съдебно заседание подсъдимият редовно призован се явяват лично и със защитника си .

Прокурорът оспорва жалбата и предлага присъдата като правилна да бъде потвърдената.

Защитникът на подс.Г. поддържа жалбата си. Посочва,че осъждането на подзащитния му е въз основа единствено и само на показанията на св. Д. Г. и В. С. , защото са го посочили като човек , който се е възползвал от тях. Пояснява,че на подс.Г. е повдигнато обвинение след смъртта на И. С.. Двамата с подс.Г. са организирали конкурси за красота.След като е починал И. С. е „спретнато“ делото срещу подс.Г. за се отнеме лиценза за конкурс за красота признат в цял свят.Според защитата е нарушен принципа за непосредственост, за което развива съображения за поведението на двете свидетелки пред съда.Защитата счита,че осъждането на подсъдимия е съдебна грешка и е несправедливо.Предлага подс.Г. да бъде признат за невиновен на основание чл. 336 ал.1 т.3НПК бъде оправдан за извършено престъпление по чл.159г вр.чл.159а НК срещу св. Д. Г. и В. С. , и за престъплението по чл.321 ал.3 вр.ал.2 НК.

Подс.Г. в право на лична защитата посочва пред съда ,че не вярва как може да бъде осъден от колега на съдиите. Останал с чувството ,че съда е подкупен ,защото решението за осъждане е абсолютно нередовно. Негови приятели са шефовете на „ Мис Свят,, и „Мис Вселена,,.От всички момичета познава едно или две.Другите момичета не познава въпреки ,че те правели срещу него нередовни изказвания.Св. Д. Г. е казала пред съда ,че няма нищо общо с него и няма причина той я принуждава да прави „разни работи „.Посочва,че е правил по пет конкурса на година и в тях са участвали по около 400 момичета , които се оплаквали,но само първата и втората, защото не са станали победителки, заради него.Счита ,че защитника му е прав, защото никога не се занимавал с „такъв бизнес“.Посочва още ,че е бил офицер и полковник , а също така „шеф“ на рекламата в националната телевизия в продължение на десет години и член на партията. Не може да разбере как след като е бил човек , на когото са се молили да помага, някакви „момиченца“ от „милицията „ са били принуждавани и заплашвани да говорят срещу него. Посочва ,че е на 84 години и е абсолютен инвалид.

В право на последна дума подс.Г. заявява, че желае присъдата да бъде отменена и оправдан .

Въззивният съд като съобрази становищата на страните, доказателствата по делото,служебно провери изцяло съдебния акт намери за установено следното:

Въззивната жалба е неоснователна.Аргументите за нарушаване на принципа непосредственост и допуснати съществени процесуални нарушения са необосновани . Не е нарушен чл.18 НПК ,защото свидетелите са били разпитвани в д.п. не само от разследващ орган , но и пред съдия по реда на чл.223 НПК и от съда в хода на съдебното следствие.

Присъдата е правилна,обоснована и законосъобразна.

Решаващият съд е приел обоснована фактическата обстановка въз основа на проверените доказателства в хода на съдебното следствие както следва : показанията на свидетелите Д. Б., И. С. и С. Л.,М. С.,М. Д., обясненията на подс.Г., показанията на свидетелките : Х. В., Г. Р., М. Ч., Д. Г., Я. Б., М. Д., А. Ц., И. Р., П. М., В. С., Р. Т., П. Ц., В. К., С. Ц., В. М., Й. Ц., П. И., С. А., А. К., Е. А., Д. Й., К. С., В. Д., В. Г., Е. С., В. И., Т. В., В. А., А. Г., Х. С., Т. Т., А. Б., Р. С., Г. Л., Я. К., В. В., Т. Г., Д. Н., Г. П., К. Д., В. С., Л. Х., П. Н., з аключението на приетата,след изслушване на експерта, техническа експертиза,писмените доказателства по делото - справки за съдимост, от мобилни оператори, от информационни масиви на МВР; протоколи за претърсване и изземване, протоколи за доброволно предаване, протоколи за

разпознаване на лица, фотоалбуми; веществените доказателства и тези събрани със СРС .

Наказателното производство срещу св.Д. Б., св. С. Л., св.И. С., св.М. С. и св.М. Д. е прекратено. Тези свидетели са сключили съдебни споразумения на 28.01.2019 г., на основание чл.384а вр.чл.384 НПК.

Свидетелят Д. А. Б. се е признал за виновен в извършено престъпление по чл. 321 ал. 3 т. 1 вр. ал. 1 НК и при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от една година и шест месеца.

Свидетелят Б. се е признал за виновен и за три отделни престъпления по чл. 159а ал. 2 т.6 вр. ал. 1 пр.1 НК и при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 НК са му наложени наказания , за всяко едно от тях, по една година „Лишаване от свобода „ и „глоба“ в размер на по пет хиляди лева .

Подс. Д.А. Б. се е признал за виновен и за извършени тридесет и пет отделни престъпления по чл. 159г пр. 2 вр. 159а ал. 2 т. 6 вр. ал.1 пр.1 ред.ДВ бр.27 /2009 вр. чл. 20 ал. 2НК и при условията на чл. чл. 55 ал. 1т. 1 ал.2 НК за всяко от тях му е наложено отделно наказание за срок от една година „лишаване от свобода” и „ глоба „ в размер на 10 000лв.

На основание чл. 23НК му е наложено едно общо наказание най – тежкото от така определените наказания за всяко отделно престъпление , а именно една година и шест месеца „лишаване от свобода”. Към това наказание на основание чл. 23 ал.3 НК е присъединено наказанието „глоба „ в размер на 10 000 лв.

На основание чл. чл.66 ал.2 вр.ал.1 НК наложеното наказание „лишаване от свобода” за срок от една година и шест месеца е отложено за срок от три години и шест месеца , считано от влизане на споразумението в сила.

Св.И. М. С. се е признал за виновен в извършено престъпление по чл 321 ал.3 пр.2 т.2 вр.ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година.

Св.И. С. се е признал за виновен за двадесет и едно отделни престъпления по чл.159г пр.2 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1пр.2 ,ред.ДВ бр.27 /2009г., вр.чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 вр.ал.2 НК му е наложено наказание , за всяко едно от тях, „лишаване от свобода” за срок от една година и „глоба” в размер на по 10 000 лв.

На основание чл. 55 ал.3 НК съдът е постановил ,че не му налага по – лекото наказание – „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 23 ал.1 НК е определено едно общо наказание ,най – тежкото от всички ,а именно „лишаване от свобода” за срок от една година .

На основание чл.66 ал.1НК наказанието „лишаване от свобода” е отложено за срок от три години , считано от влизане в сила на споразумението.

На основание чл.189 ал.3 НПК е осъден да заплати част от направените по делото разноски.

Св.М. Л. С., се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл. 321 ал.3 пр.2 т.2 вр.ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от една година.

Св. М. Л. С. се е признал за виновен в извършване на четири отделни престъпления по чл.159г пр.2 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1пр.2 ,ред бр.27 /2009г., вр.чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 вр.ал.2 НК му е наложено за всяко едно от тях наказание „лишаване от свобода” за срок от по една година и „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 55 ал.3 НК съдът е постановил ,че не му налага по – лекото наказание – „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 23 ал.1 НК е определено едно общо наказание ,най – тежкото от всички наказания , а именно „лишаване от свобода” за срок от една година .

На основание чл.66 ал.1НК наказанието „лишаване от свобода” е отложено за срок от три години , считано от влизане в сила на споразумението.

На основание чл.189 ал.3 НПК е осъден да заплати част от направените по делото разноски.

Св.М. Г. Д. се е признал за виновен в извършено престъпление по чл. 321ал.3 пр.2 т.2 вр.ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от една година.

Свидетелят се е признал за виновен и за извършени две отделни престъпления по чл. чл.159г пр.2 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1пр.2, ред бр.27 /2009г., вр.чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 вр.ал.2 НК му е наложено за всяко едно от тях наказание „лишаване от свобода” за срок от по една година и „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 55 ал.3 НК съдът е постановил ,че не му налага по - лекото наказание – „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 23 ал.1 НК е определено едно общо наказание ,най – тежкото от всички , а именно „лишаване от свобода” за срок от една година.

На основание чл.66 ал.1НК наказанието „лишаване от свобода” е отложено за срок от три години , считано от влизане в сила на споразумението.

На основание чл.189 ал.3 НПК е осъден да заплати част от направените по делото разноски.

Св.С. С. Л. се е признал за виновен в извършено престъпление по чл.321ал.3 пр.2 т.2 вр.ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от една година.

Свидетелят се е признал за виновен и за извършено престъпление по чл.159г пр.2вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1пр.2, ред бр.27 /2009г., вр.чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1 т.1 вр.ал.2 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от една година и „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл.55 ал.3 НК съдът е постановил ,че не му налага по - лекото наказание – „глоба” в размер на 10 000 лв.

На основание чл. 23 ал.1 НК е определено едно общо наказание , най – тежкото от всички , а именно „лишаване от свобода” за срок от една година.

На основание чл.66 ал.1НК наказанието „лишаване от свобода” е отложено за срок от три години , считано от влизане в сила на споразумението.

На основание чл.189 ал.3 НПК е осъден да заплати част от направените по делото разноски.

Обосновано решаващият съд е приел следната фактическа обстановка:

Св.Д. Б. е стопанисвал магазини „К.“ за обувки в гр.С..Един от магазините се намирал на бул.“В.“,където в близост живеел подс.Г.. Двата често се срещали в различни заведения на бул.“В.“.Подс.Г. провеждал конкурси за красота, а св.Д. Б. осигурявал с рекламна цел обувки на момичетата, които участвали в тези конкурси.При подготовката на тези конкурси подс.Г. и св.Д. Б. контактували с млади и привлекателни момичета.Още от 2008г. св.Д. Б. се занимавал с уговаряне на млади момичета да се срещат с различни мъже и да предоставят сексуални услуги срещу заплащане. Със св.Б. се свързвали мъже,които желаят сексуална услуга и той уведомявал момичета за мястото на срещата и парите, който ще получат за предоставената услуга. След като извършело услугата момичето давало уговорената част от парите на св.Б., като най-често това се случвало в неговия магазин на бул.“В.“ в гр.С..Тази дейност на Б. придобила известност сред заможни мъже, които били готови да заплащат значителни парични суми, за да получават сексуални услуги от млади жени и те се превърнали в редовни „клиенти“. Момичетата след като се съгласявали св. Б. им разяснявал,че след като получи оферта от клиент и уговори условията с него ще ги

уведомява за мястото на срещата и сумата, която ще получат и каква част от нея /не повече от 20%/ трябва да му предават.

Св.В. А.,Х. С.,Р. С. и А. Г. били свързани от подс.Г. със св.Д. Б., когото представил като собственик на магазини за обувки, спонсор на конкурсите или лице, което би могло да ги ангажира за рекламни снимки. Св. Д. Й. и Р. Т. били първо убедени от подс.Г. да правят секс срещу заплащане като им уредил един или двама клиенти, а след това ги запознавал със св.Б., който им осигурявал клиенти.Така в периода от 2008г. до 2010г. под ръководството на св.Б. такава дейност извършвали свидетелките Х. В., Г. Р., М. Ч.,Я. Б.,Т. Т.,К. Д. и други.Добрите финансови условия, който предлагал св.Б., привличали момичета, които вече се занимавали с такава дейност.Св.П. М., която до края на 2010г. извършвала сексуални услуги срещу заплащане, организирани от Р. Ч., за което му давала 50% от получените суми , в началото на 2011г., се свързала със св.Б. за да и осигурява клиенти. В края на 2010г. и началото на 2011г. за св.Б. „работили“ не малко момичета, което наложило да организира превозването на момичетата до местата за срещи с клиентите.Затова св.Б. уговорил св.И. С. срещу заплащане да осъществява превоза на момичета до различни места в гр.С. и на територията на страната. Св.И. С., който бил таксиметров шофьор се съгласил и понякога взимал , и част от „изработените“ пари от момичета, които предавал на св.Б.. Към средата на 2011г.св. И. С. запознал св.Б. със своя баща св.М. С. и със св.М. Д.,които също се съгласили, срещу заплащане, да превозват момичета.Св.И. С.,св.М. С. и св.М. Д. превозвали момичета не само в гр.С., но и до други градове П., В. Т., Х.,Б., до хижи и ловни стопанства, като например в Еленския балкан,Етрополския балкан и Родопите. Когато клиентите искали св.Б. организирал пътуване на момичетата в чужбина, на острови или яхта в Гърция, алпийски курорт в Австрия или Швейцария. Такова пътуване, през лятото на 2011г., св.Б. организирал на св.П. М. до остров Микonos в Гърция. През първата половина на 2011г. св.С. Л. се преместил да живее в гр.С. и потърсил св.Б. за да му намери работа. Св.Б. познавал св.Л. и знаел,че в гр.В.Т. се е занимавал с момичета предоставящи сексуални услуги затова му предложил да участва в дейността, която той извършвал.Св.Л. се съгласил и започнал да извършва охрана на момичета при предоставяне на сексуални услуги ,а също така,когато му възложил св.Б. да приема оферти от клиенти, да запознава момичета с условията, при които да извършат сексуалните услуги, да получава парите от тях и да ги предава на последния.В началото на лятото на 2012г. св.Л. започнал да осъществява такава дейност на територията на к.к.“С. б.“ и организирал настаняване на момичета в къща в гр.С. В.

Подс.Г., през този период ,включително инкриминирания за него м.05.2011г-м.07.2012г., поддържал контакти със св.Д. Б. и при организиране на конкурси за красота подбирал измежду момичетата такива с приятен външен вид като ги канел на лични срещи. Срещите с момичетата подс.Г. провеждал обикновено в гр.С. на ул.“Ц. А.“ и представял офиса си като фотографско студио, което всъщност било ползвано от св.А. М..При разговора си с момичетата подс.Г. споделял професионалния си опит като им предлагал да осъществят сексуален контакт с него в офиса.След това подс.Г. си тръгвал и момичето оставало в офиса.Тогава идвал св.Д. Б.,който предлагал на момичето да предлагат сексуални услуги и създава контакти с влиятелни мъже, като той самия ще урежда срещите.Когато момичето приемало св.Б. й давал телефонния си номер. Последният обяснявал, че ще праща „офертите“ по телефон, а след м.03.2012г. диктувал телефонните номера, на който да се обаждат от негово име.

През 2010 г.-2011г. св. Д. Г. участвала в различни конкурси за красота и се запознала с подс.Г..В периода от 1.05.2011г.до 31.05.2011г. подс.Г. се обадил на св.Г. и я поканил да се срещнат в гр.С..Св.Г. се срещнала с подс.Г. в заведение на пл.“С. Н.“. На срещата подс.Г. бил със св.Д. Б..При проведения разговор подс.Г. и св.Д. Б. предложили на св.Г. „да протестира“ за тях като и обяснили, че двамата ще й намират клиенти, ще и казват мястото на срещите, а мъжете ще й плащат суми между 400 и 600лева на час, и парите ще остават за нея.Св.Г. се съгласила като се уговорила с подс.Г. ,че ще го уведомява в кои дните може да идва в гр.С..Подс. Г. се ангажирал да и дава телефонния номер на клиента ,който щял да и

посочва адреса, на който да отиде. Така св. Г. няколко месеца идвала в гр. С. и осъществявала контакти с клиента, най – често в хотелски стаи.

През 2011г. св. В. С. участвала като модел в модни ревюта в гр. С. При едно от участията си се запознала с подс. Г. Последният и се представил като организатор на конкурси за красота, похвалил физическите й данни като и предложил съдействие за участие в снимки за рекламен календар на италианска фирма. Казал и ,че ако бъде одобрена ще получи възнаграждение. Семейството на св. С. имало финансови затруднения, поради което тя проявила интерес. Подс. Г. предложил на св. С. да се срещнат при фотограф. На срещата подс. Г. завел св. С. в офиса на ул. “Ц. А. “, където фотографа св. А. М. направил снимки на св. С.. След приключване на фотосесията подс. Г. казал на св. С., че снимките й ще бъдат изпратени на „италианците“ и ако я харесат ще получи пари за това. След време св. С. се поинтересувала какво се случва със снимките, при което подс. Г. й казал, че не са одобрени и ще трябва да направят нови. Няколко дни по-късно подс. Г. се обадил на св. С. и я поканил на среща за да обсъдят бъдещото й участие в конкурс за красота. На неустановена дата, за времето от 01.09.2011г. до 20.10.2011г., св. С. се срещнала с подс. Г. в кафене на бул. “В. “ в гр. С.. На срещата подс. Г. отишъл заедно със св. Б. и предложили на св. С. да предоставя секс – услуги срещу заплащане. Св. С. се съгласила и започнала да ходи на подобни срещи . Св. Б. и изпращал електронни съобщения /SMS/ или и се обаждал като и казвал подробности за срещата, за сумата която трябва да получи и каква част от нея трябва да му даде. В процеса на съвместната им дейност св. Б. запознал св. С. със св. И. С., който започнал да я превозва , самостоятелно или заедно с други момичета, както и да получава от нея парите за последния , а също така и със св. С. Л. , който се представил като лице за охрана. В края на месец ноември-началото на месец декември на 2011г. св. Д. Б. предложил на св. С. да замине за гр. В., А., където да извършва сексуални услуги срещу заплащане в нощен клуб. Св. С. се съгласила. Св. Б. снабдил св. С. със самолетен билет, в електронен вариант. На 06.12.2011г. през ГКПП-Аерогара-София заминала за гр. В., Австрия. Във В. св. С. била посрещната от неустановено лице, което я завело в клуб „Б./В./“, където била регистрирана и настанена. Там за известен период от време св. С. предоставяла сексуални услуги срещу заплащане. След като се върнала в България през 2012г. св. С. продължила да се занимава с тази дейност с посредничеството на св. Б.

На 18.07.2012г. дейността на всички посочени лица и подс. Г., била преустановена тъй като били задържани.

Така приетата за установена фактическа обстановка от решаващия съд е обоснована. Това е така, защото фактическите изводи на съда почиват на всестранно, пълно и обективно изясняване на обстоятелствата по делото.

Решаващият съд е постигнал изискваните се стандарти към мотивите на съдебния акт. Изводите на съда по фактите са придружени от задълбочен, пълен и обективен анализ на всички проверени доказателства в хода на съдебното следствие и приобщените от досъдебното производство. Гласните доказателствени средства са анализирани прецизно и коректно както самостоятелно , така и във връзка с останалите, както писмени, така също и със съдържанието на ВДС събрани със СРС, изетите и приложени по делото веществени доказателства – телефонни апарати и заключението по техническата експертиза.

Пълен и задълбочен анализ е направен на обясненията на подсъдимото лице. Подсъдимият с оглед особеното положение , което заема в процеса има право да дава обяснения , а също така и да не дава, което не може да се отчита в негова вреда, но съдът е длъжен да ги прецени както самостоятелно с оглед тяхното съдържание , така също, и във връзка с останалите проверени доказателства в хода на съдебното следствие. Решаващият съд е сторил това прецизно и обосновано е приел , че обясненията на подс. Г. са достоверни единствено в частта им отнасяща се до твърденията му за осъществявана от него продължителна дейност по организиране и провеждане на конкурси за красота, за познанството му и постоянните контакти със св. Д. Б. по тези поводи, и във връзка с търговската дейност на последния. В останалата си част правилно съдът е приел , че обясненията на подс. С. Г. са израз на неговата защитна позиция, защото се опровергават от

приобщените ВДС, от показанията на св.Д. Г., св.В. С.,св.Я. К.,св.Г. П.,св.В. А.,св.Х. С.,св. Р. С.,св.А. Г.,св.Д. Й. и св.Р. Т. .Обосновани са обстояните изводи на съда по отношение на обясненията на подс. Г. защо и в кои части не ги кредитира ,защото почиват на съвкупната преценка както на тях самите, така също и във връзка с останалите проверени доказателства.Конкретно са посочени констатираните противоречия между тях и показанията на разпитани свидетели , както и връзката им с другите доказателства.Това са приобщените ВДС събрани със СРС,от приложените по делото ВД и заключението на приетата техническа експертиза. За всяко едно от доказателства съдът е изложил обстояни и коректни съображения, които въззивния съд споделя и не намира за нужно да бъдат преповтаряни.Въззивният съд не намери при проверката на посочените доказателства да е допуснато нарушение на процесуалните правила.

При спазване на процесуалните правила решаващият съд е подложил на проверка показанията на множеството разпитани от него свидетели в хода на съдебното следствие.Като свидетели и на основание чл. 118 ал.1 т.1 НПК са разпитани лицата, които са признали своята вина и са сключили споразумения с обвинителната власт , одобрени от съда.

Съдът изчерпателно е посочил в мотивите към съдебния акт кои от гласни доказателствени средства, като показанията на множество свидетели, е кредитирал,в кои части и защо, дали тези приобщени от д.п. дадени пред разследващ орган, приобщените при условията на чл. 281 ал.4 и ал.5 НПК, дадените по реда на чл.223 НПК, тези на основание чл. 281 ал.1 НПК,или дадените пред съда в хода на съдебното следствие.Анализът на свидетелските показания въззивния съд намира за пълен и правилен , поради което не намира за необходимо в настоящето решение да бъде преповтарян.При проверка на извършената процесуална дейност от съда за установяване на обективната истина въззивния съд не установи да са били нарушени процесуалните правила при тяхното приобщаване , а анализа им е изчерпателен. В мотивите съда е посочил конкретно и точно в коя част ги кредитира и защо,по отношение на кои обстоятелства и факти,но също така защо и в кои части не ги кредитира и ги приема като недобросъвестни, поради което не ги е кредитирал при крайните си фактически изводи.

Не могат да бъдат споделени доводите в допълнението към въззивната жалба на защитата,че в мотивите изводите за осъществяване от под.Г. на инкриминираните престъпления са „произволни, недоказани и категорично не кореспондират със събраните по делото писмени и гласни доказателства,„ ,защото са необосновани.Това твърдение не отговаря на фактическите изводи на съда, които почиват на обстояни аргументи защо е приел за доказани обвиненията за трите престъпления, за които е признал за виновен подс. Г..

Съдът е подложил на обстоен анализ не само показанията на св.С. и св.Г.,но на всички разпитани свидетели. Не отговаря на истината твърдяното от защитата ,че единствено върху показанията на св. Д. Г. и В. С. от д.п. се обосновават изводите на съда за престъпната деятелност на подс.Г..

В мотивите изчерпателно и в логическата им връзка са обсъдени събраните различни доказателствени средства за да се направи извода за вината на подс.Г..По отношение на показанията на св.Д. Г. и св.В. С. съдът обоснована е приел, че частично кредитира тези дадени в хода на съдебното следствие и изцяло тези дадени от тях на ДП, пред съдия и пред разследващ орган , и приобщени по реда на чл.281ал.1т.1 и 2 и ал.4 вр. ал.1т.1 и 2 НПК.Съдът е изложил обстояни съображения , защо не цени като достоверни твърденията на св. Г. и св. С. , и конкретно посочил в кои части от тях не кредитира показания дадени в хода на съдебното следствие, защото е констатирал непоследователност в твърденията и поведението на свидетелките при прочитането на тези от досъдебното производство дадени пред разследващ орган и тези пред съдия по реда на чл.223 НПК. Тези изводи са обосновани, защо именно тези показания се подкрепят от ВДС отразяващи поддържаната между св.Г. и подс.Г. телефонна комуникация през инкриминирания период,от протоколите за извършените от св.Г. разпознавания на подс.Г. и от отделни, но и конкретизирани от съда

части от показания на св.Д. Б..

По отношение на св.С. за да направи извод за тяхната достоверност е съобразил и с писмените доказателства като справка от ГД "Гранична полиция"-МВР отнасяща се осъществено излизане на свидетелката извън пределите на Република България, на 06.12.2011г., през ГКПП „Аерогаза-София“. Показания на св.С. са съпоставени прецизно и с тези на св.Б., св.И. С. и тези на св.П. Ц. , която е посочила св. В. С., като едно от момичета „организирана за работа от Д.“.

Показанията на двете свидетелки от досъдебното производство са приобщени при строго спазване изискванията на процесуалния закон. По тези съображения не може да се сподели като основателно възражението на защитата, че са „неглижирани твърденията на Д. Г. и В. С. и в досъдебното производство върху тях е оказван натиск „. Обосновано решаващия съд е отхвърлил тези твърдения на свидетелките като правилно е посочил, че не са и налице доказателства за неправомерно влияние върху тях при извършения разпит в досъдебното производство. Тези доводи на решаващия съд почиват и на последователната практика на върховната инстанция по въпроса. В този смисъл е коректно да бъде цитирано едно от многото решения на върховната инстанция – Р №112/11.07.2016 г., по н.д.472/2016г., НК , П П Н.О. на ВКС.

Изводите на съда за участието на подс.Г. в престъпната организация и нейна цел почиват не само на показанията на двете свидетелки.

В този аспект следва да се обърне внимание на обосноваването изводи на съда за приноса в тази насока на показанията на св.Б. също изключително детайлно, последователно и прецизно анализирани от решаващия съд. От анализа на показанията на свидетелите се установява , че доказателства за съпричасността на подс.Г. към престъпното сдружение се съдържат още и в показанията на св. Х. В., Г. Р., М. Ч., Д. Г., Я. Б., М. Д., А. Ц., И. Р., П. М., В. С., Р. Т., П. Ц., Й. Ц., С. А., А. К., Е. А., Д. Й., К. С., В. Д., В. Г., Е. С., Т. В., В. А., А. Г., Х. С., Т. Т., А. Б., Р. С., Г. Л., Я. К., В. В., Т. Г., Д. Н., Г. П., К. Д., В. С., П. Н., които са извършвали сексуални услуги срещу заплащане, в която дейност са били въведени от Б. и са я осъществявали с помощта не само на последния, но и тази на св.Л., С., Д. и подс.Г. Те се потвърждават, както правилно е посочил решаващия съд от съдържанието на ВДС, разкриващи поддържаната от св.Д. Б. постоянна телефонна комуникация с подс.Г., св.Л., св.С. и св.Д., а също така с всяка една от посочените свидетелки.

В тази насока са и показанията на св.М. Д., дадени от нея на ДП, пред съдия и пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.2 и по реда на ал.4 вр.ал.1 т.2 на чл. 281 НПК , показанията на св.Р. Т., дадени в хода на съдебното следствие, както и тези дадени от нея на ДП пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.5 вр.ал.1 т.1 и т.2 НПК, показанията на св.Е. А., дадени в хода на съдебното следствие, както и тези дадени от нея на ДП пред съдия и приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.1 и т.2 НПК, показанията на св. Х. С., дадени от нея на ДП пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.4 вр.ал.1 т.1 и т.2 НПК, показанията на св. Д. Й., дадени от нея на ДП, пред съдия и пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.2, и ал.4 вр.ал.1 т.2 на чл.281 НПК, частично показанията на св.Г. Л., дадени в хода на съдебното следствие и изцяло тези дадени от нея на ДП, пред съдия и пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.1 и т.2, и ал.4 вр. ал.1 т.1 и т.2 на чл.281 НПК, показанията на св.Г. П., дадени от нея на ДП пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281 ал.4 вр. ал.1 т.1 и 2 НПК, частично показанията на св. Я. К., дадени в хода на съдебното следствие и изцяло тези дадени от нея на ДП пред разследващ орган и приобщени по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1 т.1 и 2 НПК, показанията на св. В. А. дадени от нея на ДП, пред съдия, приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.4 НПК и показанията на св.А. Г. дадени от нея на ДП, пред съдия, приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.4 НПК, в които всяка от свидетелките описва установените и поддържани от нея, а и от други свидетелки , отношения със св.Д. Б., св.С. Л., св.И. С., св.М. С., св.М. Д. и подс. Г., през инкриминирания период, които отношения били създадени и основани върху дейност по предлагане и извършване от всяка от тях , самостоятелно и съвместно с други свидетелки, на сексуални услуги. Безспорно тези показания установяват ,

че свидетелките били мотивирани с различни обещания от подс.Г. и св.Б., разкриват и взаимоотношения между подс.Г. и св.Б., ползваните от подс.Г., св.Б., св.Л. и св.И. С. мобилни телефони, чрез които си комуникирали, за личните контакти с подс.Г., неговото поведението и съдействието от негова страна за осъществяване на запознанство и контакти между всяка от свидетелките със св.Д. Б. Тези показания се подкрепят от приобщените ВДС, отразяващи съдържанието на телефонната комуникация между всяка от свидетелките с подс. Г. и свидетелите св.Б., св.Л. и св.И. С.

В подкрепа на доказателствата за участието на подс.Г. в ОПГ е извършеното разпознаване от св.Д. Г., а също така иззет от подс.С.Г. мобилен телефон и извършеното върху него техническо изследване, ВДС събрани със СРС отразяващи характера и съдържанието на поддържаната от него телефонна комуникация със св. Б., св.Г. и В. С.

Поради изложеното въззивния съд намира доводите на защитата за необосновани, че присъдата почива на предположения и допуснати съществени процесуални От изложеното дотук се опровергава и твърдението на защитата, че момичетата предоставяли сексуални услуги в инкриминирания период са били уговаряни единствено от св.Б.

Без значение за участието на подс.Г. в организираната престъпна група е обстоятелството, че познава единствено св. Д. Г., В. С. и св.Д. Б. Това обстоятелство не е задължително като необходимо условие за да бъде изключена съпричиността на подс.Г. към престъпното сдружение. Относно правната страна на престъплението по чл.321 НК е даден обстоен отговор в мотивите към проверявания съдебен акт, който почива на точна интерпретация на практиката на върховната инстанция. В правната обосновка на мотивите си решаващият съд е посочил правилно и съответно на практиката за престъплението по чл.321 НК, че за принадлежност на дееца към организирано престъпно сдружение не е необходимо да са налице установени и поддържани от подсъдимия през инкриминирания период лични трайни взаимоотношения с всеки един от другите/в конкретния случай петима/ участници в това сдружение и да познава всеки от тях. Достатъчно е да бъдат установени устойчиви и конкретни отношения дори и с един от другите участници в организираната престъпна група. Необходимо е обаче да е установено, че има лице от сдружението, с когото съгласува своите и/или осъществява съвместни действия с него. Тези действия е необходимо да са подчинени на постигането на обща цел, чрез координирана дейтелност и на други лица, които лично не познава. Тези изводи въззивния съд намира за правилни и ги споделя изцяло, поради което не се налага тяхното повтаряне.

Поради изложеното въззивния съд счита, че са обосновани изводите на съда, че към 01.05. 2011г. и до 18.07.2012 г.в гр.С. подс.С.Г. и св. Д. Б., св.С. Л., св.И. С., св.М. С. и св.М. Д. са приели да извършват систематизирана и съгласувана дейност по намиране на множество лица от женски пол, по убеждаването им и създаването на необходимите условия за предоставяне на сексуални услуги от тези лица от женски пол на множество различни мъже срещу заплащане, за тяхното превозване и настаняване за предоставяне на сексуалните услуги.

Те подс.Г. е участвал в съвместна престъпна дейност с ръководителя св.Б. и другите членове св.И. С., св. М. С., св.Л. и св.Д., била е създадена йерархична и функционална зависимост между членове, като подс.Г. със професионалната си ангажираност е участвал в постигане целите на престъпната група като сам и с ръководителя на сдружението е мотивирал млади жени да предоставят сексуални услуги срещу получаване на финансови облаги.

Правилни и обосновани са изводите на решаващия съд, че подс.С.Г. е осъществил обективните и субективни признаци на състава на престъпление по чл.321ал.3т.2вр. ал.2 НК, тъй като в периода от 01.05.2011г. до 18.07.2012г. в гр.С. е участвал в организирана престъпна група ръководена от св.Д. А. Б. с участници св.С. С. Л., св.И. М. С., св.М. Л. С. и М. Г. Д., с цел да вършат съгласувано в страната и в чужбина престъпления по чл.159а-159г НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, като групата е създадена с користна цел.

Няма постъпил протест против оправдаването на подс.С.Г. по обвинението за извършване на престъпления по чл.159г пр.2 вр.чл.159б ал.2 вр.ал.1вр. чл.159а ал.2т.6 вр.ал.1вр.чл.20 ал.2 НК, което да е било осъществено от подс.Г. на 04.02.2012г. в гр.С. и Република Австрия, в съучастие със св.Д. Б., като съизвършител, като е транспортирал от гр.С. до гр.В. П. В. М.а и да я е превел през границата на страната с цел да бъде използвана за развратни действия, независимо от съгласието ѝ, като деянието било извършено чрез обещаване на облаги и в изпълнение на решение на ОПГ.Няма протест против оправдаването на подс.Г. за обвинението по чл.159г пр.2 вр. чл.159б ал.2 вр.ал.1вр.чл.159а ал.2 т.6 вр. ал.1 вр.чл.20 ал.2 НК, което да е било осъществено от него на 06.12.2011г. в гр.С. и Република Австрия, при което подс.Г., в съучастие с Д. Б., като съизвършител, да е транспортирал от гр.С. до гр.В. В. Р. С. и да я е превел през границата на страната с цел да бъде използвана за развратни действия, независимо от съгласието ѝ, като деянието било извършено чрез обещаване на облаги и в изпълнение на решение на ОПГ.Макар и с ограничени правомощия въззивната инстанция при проверка изцяло на присъдата установи ,че в тази част присъдата също е правилна и обоснована.Не са събрани достатъчно доказателства, а по отношение на св.С. само опровергаващи участието на подс.Г. в тези инкриминирани престъпления.

Въз основа на посочените по – горе доказателства ,които са проверени от решаващия съд при спазване на процесуалните правила, са правилни изводите на съда ,че подс. С.Г. е осъществил от обективна страна състава на две престъпления по чл.159г пр.2 вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 вр.чл.20 ал.2 НК.

Това е така ,защото на неустановена дата в периода от 01.05.2011г. до 31.05.2011г. в гр.С., в съучастие, като съизвършител със св. Д. А. Б. набрал ,отделно лице, св.Д. Н. А. Г., с цел да бъде използвана за развратни действия , независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги и деянието е извършено в изпълнение на решение на организирана престъпна група.

А също на неустановена дата в периода от 01.09.2011г. до 20.10.2011г. в гр.С., в съучастие, като съизвършител със св.Д. А. Б., набрал отделно лице, В. Р. С.,с цел да бъде използвана за развратни действия,независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги, и деянието е извършено в изпълнение на решение на организирана престъпна група.

Правилни са изводите,че двете престъпления са осъществени не само от обективна,но и от субективна страна при пряк умисъл.

Неоснователно е възражението на защитата ,че присъдата е несправедлива, защото обвиненията против подс.Г. са безспорно доказани, а изводите на съда почиват на събраните доказателства по реда на процесуалния закон и при спазване на принципите заложили в него.

Наложените наказания за всяко едно от престъпленията е справедливо Това е така, защото решаващия съд е съобразил внимателно всяко едно обстоятелство от значение за определяне на справедливо наказание и с наложените наказания е успял да постигне целите на наказанието визирани в чл.36 НК,а именно личната превенция насочена към подс.Г. и генералната към обществото.

Правилно решаващият съд е отчетел като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало на подс.Г., продължителността на наказателно производство, възрастта, здравословно състояние и процесуално поведение на подсъдимия в хода на съдебното следствие.Независимо,че е отчетел като отегчаващи вината обстоятелства проявената упоритост и продължителност в действията на подс.Г. при извършване на престъпленията е наложил наказания за всяко едно от престъпленията при условията на чл. 55 ал.1т.1 и ал.3НК.Така при правилно отчитане наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства е определил наказание под минималния размер предвиден за всяко едно от престъпленията в санкционната разпоредбата на наказателния кодекс, и е наложил справедливи наказания. Така определените наказания : за престъплението по чл.321ал.3т.2вр.ал.2НК „лишаване от свобода „ за срок от една година и за двете отделни

престъпления по чл.159г вр.чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1НК „лишаване от свобода” за срок от една година и шест месеца са справедливи.

Правилно съдът е съобразил , че при условията на ал.3 на чл.55 НК може да не бъде налагано по-лекото наказание „глоба“,което е предвидено заедно с наказанието „лишаване от свобода“.

На основание на чл.23ал.1 НК е отредели едно общо наказание най – тежкото от отделните наказания , а именно „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца.

Налице са и предпоставките на чл. 66 ал.НК за да бъде отложено ефективното изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода”. На подс.Г. е наложено наказание „лишаване от свобода „, за всяко от трите престъпление, за срок по – малък от три години и не е осъждан за престъпление от общ характер.Правилно е приел решаващия съд ,че за постигане на целите на наказанието и за поправянето му не е необходимо да изтърпи наложеното наказание „лишаване от свобода”.

Правилно на основание чл.66 ал.1 НК съдът отложил изпълнението на наказание „лишаване от свобода“ за минимално предвидения срок от три години.

На основание чл.59 ал.1 и ал.2 НК съдът е приспаднал времето, през което подс.С.Г. е бил задържан от определеното му наказание „лишаване от свобода“.

На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил подсъдимия С. Б. Г. да заплати направени по делото разноски в размер на 246,66лева по сметка на съда и държавна такса в размер на 5 лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

При извършената проверка изцяло на присъдата въззивният съд не установи да са допуснати съществени нарушения,които да са основание за изменение или отмяна на проверявания съдебен акт .

Ето , защо и на основание чл. 338 НПК , АСНС ,втори въззивен състав :

РЕШИ:

Потвърждава присъда по н.о.х.д. 2679/2018 г. ,по описа на СНС ,15 състав.

Решението може да се протестира и обжалва пред Върховния Касационен съд на Република България в 15 дневен срок от уведомяване на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____